

עלון מס' 1 (3300)
ח' תשרי תשפ"ב
14 ספטמבר 2021

סליחות / ירמיהו בן צבי

עוד מעט נבטים חדשים,
עם תקוות הצבעים בקשת
יתעוררו לגבולה מאוז בטרשים
למשיב הרוח ומוריד הגשם.

ורוח תבשילים כבד אורב
מול חלונך בבית הסמך,
בטרם ארוחת החג הקרב
תגש אל השולחן הערוך.

אל יחד נאסוף את המעשים
והאותות שנותרו כטרף,
לעזובת היוצאים והנכנסים
והסליחות של הקץ החולף.

איר קוצים יבשים בדרךכים
עוד זוכרים שלהי קיץ עילי,
גבעולי שלפים מתנמכים
ובני זרע נפוצים ברוח החולף.

ובין חמוקים בקקרים הטלולים
נשאית הרחוק בעינים כלות,
עולה באש על מלכת המלים
השחוקות שלנו - סערת היללות.

כנראה נסחפנו באין ציפיות
אל החמדה והתום, שבלעדך,
לא נמלא על כל הטעויות
וכל הנדרים שהגיע מועדך.

נדיר במחזורותינו שאנחנו מקדישים ליום כיפור עלון כי תמיד, מבחינת לוח הזמנים, הוא נופל בין ראש השנה לסוכות. בארכיון של המערכת יש בשה"כ שני גיליונות של יום כיפור. האחד **משנת 2000**, ובשנה זו היו התפרעויות של המגזר בכל הארץ. גם אצלנו היה מצב כלכלי מדאיג, והדיונים על המשך דרכנו מלאו את שיחות הקיבוץ ללא תקדים לאותה תקופה. חברים נרתמו ביחד למצוא את הדרך כדי לצאת ממצב זה. היינו בשלבים מכריעים **להפרטה או המשך קיבוץ שיתופי**. תודה לאל, מצאנו דרך לשלב בין שניהם, לא לוותר על השיתופיות ולצאת לדרך חדשה. זקני הכפר לבטח זוכרים את אותם מאבקים. ומעז יצא מתוק, בנים לא מפסיקים לחזור, "מלאו אסמנו בר ובתינו הומים מתינוקות". מי היה מאמין.

במאה הקודמת, יום כיפור היה יום חולין רגיל לתנועה הקיבוצית, המשק התנהל כרגיל כאילו לא מתקיים אותו מועד כלל. התנהלות זו נבעה מהחלוצים, ש"מרד הבן" בער להם בעצמות. אין ציון ליום זה, אין בקשות מחילה, יש עידן חדש – למחוק את הגלות. מאז זרמו לא מעט מים (תלוי בשנה) **בירדן ובנחל הנעמן** שלנו, והחזרה הזוחלת בתשובה, כאשר קיבוצים בונים בתי כנסת ולא מעט חברים צמים... (לא מטעמים דתיים), נבנית לנו מסורת חדשה במועד הזה. אבל מה שחשוב מכל אלו – **גמר חתימה טובה לכולנו**.

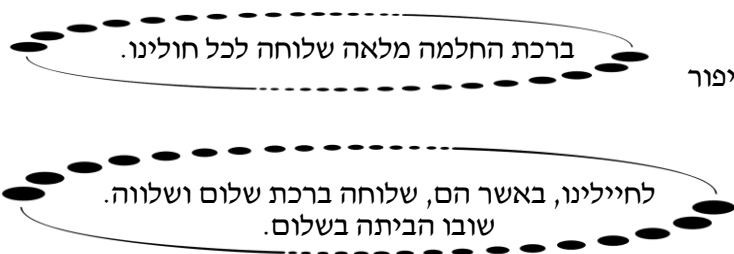
ולמי שקצת סקרן ולמי שהמסורת (לא הדת) חשובה לו, שני עמודים בעלון מוקדשים ליום מיוחד זה. דרך אגב, "**ונתנה תוקף**" - שחובר בבית השיטה – מכבד היום בבתי כנסת חרדיים, שאימצו תפילה זו מהתנועה הקיבוצית החילונית וזה טוב להם.

ובעלון – נר זיכרון **ללוי בר זיו וזבולון אמיצי**, שיורטו ונהרגו במלחמת יום כיפור בסיני. יהי זכרם ברוך; משולחן הנהלת הקהילה – הרבה אינפורמציה משלוש ישיבות, לעיונכם; לפני שבוע הלכה לעולמה חברתנו היקרה **תרצה בר זיו**, שכמעט הגיעה לגיל 100. דפים לזכרה בהמשך; אנחנו קהילה תורמת, ותודה מרגשת קיבלנו מהפרויקט המיוחד "**אוזן ללב**", בהחלט מפעל נוגע ללב, תנו לו תשומת לב; עוד כתבה מרגשת העוסקת בעתידנו, ילדינו ונכדינו ולדורות שיבואו – מה, לאן ולאיזה עתיד הפלנטה שלנו דוהרת.

שיהיה לצמים צום קל, ולמתפללים קליטה משמעותית בשמי מרום, ומי שעוד לא השליך את החטאים שלו – קחו דוגמא מילדי כיתה ד' (שמונה בלבד, היתר בבידוד), שהטריחו עצמם לתעלת המים, כתבו וזרקו למים את כל החטאים, והשאירו אחריהם עולם נקי (עמוד 21).

גמר חתימה טובה,

מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3	נר זיכרון לנופלים במלחמת יום כיפור
4-5	דפים ליום כיפור
6-8	משולחן הנהלת הקהילה
9	תודות מפרויקט אוזן ללב
10-14	תרצה בר זיו ז"ל
15	חדשות מהמרפאה ונר זיכרון
16-17	משולחן מש"א
18-19	מודעות, המרד בהכחדה
20	הודעות מעמותת הוותיק
21	פרויקט התנדבות בימי הקורונה ותשליך
22	דףתרבות

עורך: מוכה מלר, חברת מערכת: דפי עציוני
פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור
מוסדות הקיבוץ.
כתובתנו בדואר האלקטרוני:
alon@ein.co.il

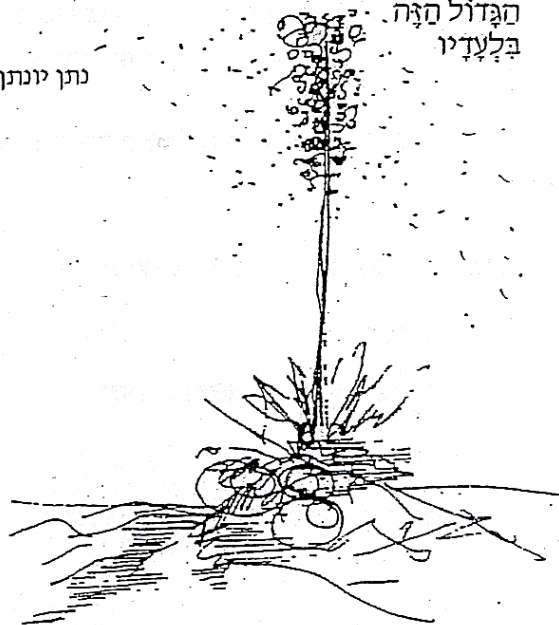
ער זיכרון

ליל
ה'תשנ"ג
ביום
השבת
בשעה
שש
שלוש
עשר
לערב
ביום
השבת
בשעה
שש
שלוש
עשר
לערב

גם הקצב זוכר את מועדיו בשולי הסתו
ורק הפרח שלו, מי ישיב את ריחו
במה שומם ומכאיב היקום
הגדול הזה
בלעדיו

נתן יונתן

48 שנים לאחזקת יום כיפור
ונפילת בנינו

זבולון אמיצי
נפל 8.10.1973

לוי בר-זיו
נפל 7.10.1973

יהי זכרם
ברוך

"כל נדרי"

60 שניות על מסורת ומה מסתתר מאחורי תפילה "כל נדרי"

סדר התפילה של **יום-כיפורים** מתחיל באמרת "כל נדרי" וזמנה לפני שקיעת החמה, מכיוון שהיא כעין התרת נדרים, ואין מתירים נדרים בשבת ויום-טוב, אלא לצורך שבת ויום-טוב בלבד. במדינות רבות נוהגים שקודם "כל נדרי" מוציא הגדול שבהל ספר-תורה ומקיף עמו את הבימה והאנשים מחבקים, מנשקים את ספר-התורה, מבקשים מחילה וסליחה על מה שפגמו בכבוד התורה, מקבלים עליהם מהיום והלאה ללכת בדרכה ואומרים כמה פעמים את הפסוק:

אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה!

גמרו את ההקפה - ניגשים שנים מחשובי העדה וספרי-תורה בידיהם ועומדים משמאלו ומימינו של החזן ואומרים שלשתם:

בְּיִשְׁבָּהּ שֶׁל מַעֲלָה וּבְיִשְׁבָּהּ שֶׁל מָטָה,
עַל דַּעַת הַמָּקוֹם וְעַל דַּעַת הַקֹּהֶל,
אָנוּ מִתְּיָרִים לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעַבְרָנִים.

וחוזרים על ההכרזה שלוש פעמים. נוסח הכרזה זו נשתמר מתקופת **הגזירות בספרד**. רבים לא יכלו לעמוד אז בעינויים הקשים, עברו על דת ישראל וקיבלו עליהם למראית-עין את הדת הנוצרית, אולם בסתר שמרו על דת אבותיהם. כיון שבא **ליל יום-כיפור**, שמו נפשם בכפם ונתקהלו במרתפים כדי לקבל עליהם ברוב עם קדושת היום ולבקש על עצמם רחמים מלפני המקום.

נוסח "כל נדרי" בארמית בארץ-ישראל

כָּל נְדָרִי וְאֶסְרִי וְשְׁבוּעִי וְחֲרָמִי וְקוֹנָמִי וְקוֹנִסִּי וְכִנּוּיִי, דְּנִדְרָנָא וְדִאֲשְׁתַּבְּעָנָא וְדִאֲחֲרִימָנָא וְדִאֲסָרְנָא
עַל נַפְשִׁיתָנָא מִיּוֹם-כְּפוּרִים שְׁעֵבֵר עַד יוֹם-כְּפוּרִים זֶה, וּמִיּוֹם-כְּפוּרִים זֶה עַד יוֹם-כְּפוּרִים הַבָּא
עָלֵינוּ לְטוֹבָה, - בְּכָלֵהוּן אֲחֲרִטָנָא בְּהוּן, כְּלָהוּן יְהוּן שְׁרוּן, שְׁבִיקוּן, שְׁבִיתוּן, בְּטָלִין וּמְבָטְלִין לֹא
שְׁרִירִין וְלֹא קִימִין. נִדְרָנָא לֹא נְדָרִי וְאֶסְרָנָא לֹא אֶסְרִי וְשְׁבוּעָתָנָא לֹא שְׁבוּעוֹת.

(כל נדרים ואסורים¹ ושבועות וחרמות וקונמות² וקינוסים³ וכינויים, שנדרנו ושנשבוענו ושהחרמנו ושאסרנו על נפשותינו מיום-כפורים שעבר עד יום-כפורים זה, ומיום-כפורים זה עד יום-כפורים הבא עלינו לטובה - בכלהו אחרטנא בהו, כלהו יהו שרו, שביקו, שביתו, בטלין ומבטלין לא שרירין ולא קיימין. נדרנא לא נדרי ואסרנא לא אסרי ושבועתנא לא שבועות.)

וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
כִּי לְכָל-הָעָם בְּשִׁגְגָה!

אחר כל נדרי מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֲחִינּוּ וְקִימָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה.

החלטה בשבועה להימנע מדבר הנאה.
לשון שבועה בייחוד שבועת איסור
קנסות שהוטלו

המלבה"ד מוכה.

"ונתנה תוקף"

מתוך תפילת ראש השנה ויום הכיפורים - מיוחס לרבי אמנון ממגנצא.

לחן: יאיר רוזנבלום, ביצוע: חנוך אלבלק

מעשה ברבי אמנון שחי בימי הביניים בעיר ממגנצא שבגרמניה והיה גדול הדור. ההגמון והשרים של אותה עיר החלו מבקשים אותו שימיר את דתו. הם הפצירו בו ללא הרף. יום אחד, כשלא יכול היה לעמוד בלחצם, ביקש להסירם מפניו ואמר: "תנו לי זמן שלושה ימים ואשיבכם דבר". ברגע שיצאו מלים אלה מפיו - הבין עד כמה שגה וחטא. למועד שלושה ימים - לא התייצב רבי אמנון בפני ההגמון. שלח ההגמון חיילים להביאו. רבי אמנון ביקש כי יכרתו את לשונו על כי אמרה את המשפט הנורא: "תנו לי שלושה ימים", וההגמון אמר: "צריך לכרות את הרגליים אשר לא באו במועד והידיים שסרבו לסמן את הצלב". ויכרתו את ידיו ורגליו של רבי אמנון. ובראש השנה בשעת קדושה של מוסף, ביקש רבי אמנון והעלוהו כרות ידיים ורגליים לבימה אצל ארון הקודש ושם חיבר את התפילה הנפלאה "ונתנה תוקף קדושת היום", ובסיימו את התפילה יצאה נשמתו בטהרה.

היצירה הולחנה ע"י יאיר רוזנבלום לטכס יום הזכרון לחללי צה"ל בקיבוץ בית השיטה והושרה לראשונה ע"י חנוך אלבלק בערב יום הכיפורים 1990. מאז הושמעה היצירה ברדיו ובטלוויזיה (בסרט הנושא את אותו שם) פעמים רבות ובבתי כנסת אחרים בארץ ובחו"ל צרפו אותה לתפילת יום הכיפורים שלהם. גם באולמות קונצרטים הושמעה היצירה והיא הוכיחה שוב שזעקה היוצאת מהלב תמצא דרך ללב כל אדם באשר הוא אדם וכל יהודי באשר הוא יהודי.

ונתנה תוקף התפילה

ונתנה תוקף קדושת היום, כי הוא נורא ואים. ובו תנשא מלכותך, ויכון בחדסך כסאך, ותשב עליו באמת.	אמת כי אתה הוא דין ומוכיח ויודע ועד, וכותב וחותר וסופר ומונה, ותזכר כל הנשפחות, ותפתח ספר הזכרונות, ומאליו יקרא, וחותרם יד כל אדם בו.
ובשופר גדול תתקע וקול דממה דקה ישמע. ומלאכים יחפזון, וחיל ורעדה לאחזון, ילאמרו: הנה יום הדין לפקד על צבא-מרום בדין. כי לא יזכו בעיניך בדין.	וכל באי-עולם יעברו לפניך כבני-מרון. כבקר רועה עדרו, מעביר צאנו תחת שבתו, כו תעביר ותספר ותמנה ותפקד נפש כל חי. ותחתך-קצבה לכל בריה, ותכתב את גזר דינם.
בראש השנה יכתבון וביום צום פפור יחתמון: כמה יעברון וכמה יבראון, מי יחיה ומי לא בקצו, מי במים ומי באש, מי בחרב ומי בחיה, מי ברעש ומי במגפה, מי ינוח ומי ינוע, מי ישקט ומי יטרף, מי ישלו ומי יתסר, מי ירום ומי ישפל, מי יעשר ומי יעני.	ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רע הגזירה. אמת כי אתה הוא יוצרם, ואתה יודע יצרם, כי הם בשר ודם. אדם יסודו מעפר וסופו לעפר, בנפשו יביא לחמו. משול כחרס הנשבר, כחציר יבש וכציץ נוכל, ובצל עובר, וכענן קלה, וכרוח נושבת, וכאבק פורח, וכחלום יעוף.
ואתה הוא מלך, אל חי וקיים.	

משולחן הנהלת הקהילה

דיווח אפרוטוקול הנהלת הקהילה 16/2021 מתאריך 12.8.21

תודה לעדיה קלין על קרוב ל-4 שנים בתפקידה כחברה בהנהלת הקהילה, ובהצלחה ובאיחולי שיתוף פעולה טוב לאלה שילה, שמצטרפת להנהלת הקהילה.

תמיר הציג את קו"ח של אורי וגלעד ענבר – ההנהלה ממליצה פה אחד לקבל את גלעד ואורי לחברות בחופשה מיוחדת – נרשמו למגרש מס' 365.

גלית הציגה כי לא נרשם אף חבר במכרז לניהול החינוך, והציעה את נועה גבע לניהול החינוך הבלתי פורמלי לשנתיים הקרובות. נועה, גננת בגן רימון, תהיה בשנתיים הקרובות בשבתון. ההנהלה מאשרת בחירת נועה גבע כמנהלת החינוך הבלתי פורמאלי. יו"ר וועדת החינוך יובא למכרז, ויבחר בשיחת הקבוצה על פי נוהל ממלאי תפקידים.

דלית עמית ויהודה פלור הציגו מודל לשילוב פנסיונרים בתפקידים ועבודה בהתנדבות כחלק מצוות "סבבא". הנהלת הקהילה מברכת על טיפול בנושא חשוב זה. סוכס :

מש"א ירכזו את החלק הפורמאלי הנדרש.

הצוות (דלית ויהודה) יסייע בהטמעת התהליך והובלתו לפחות בשנה הקרובה.

הצוות יעסוק בתחום ההתנדבות מלאה ועבודה בתגמול חלקי (700 ₪).

הצוות יקשר בין הפעילויות, הענפים בקבוצה ומחוצה לו.

פרויקט שדרוג התשתיות והוצאת התשתיות ממגרשי החברים הסתיים. עדיין מתבצעות

עבודות גינון ותיקונים אחרונים.

ניצן העלתה בעיה שעלתה בגימור הנוי והשקיית הדשאים על ידי החברים. הוצגה הצעה לעדכון מכסת מים להשקיה סביב הבית. כל דייר על פי שטח ההשקיה שלו, כך שחברים יוכלו להשקות בהתאם לנדרש. החזרת הדשאים ופריסת התשתיות כולל השקיה בשלב קליטת הדשא יהיה ע"ח פרויקט התשתיות.

ההצעה התקבלה. ניצן תפרסם פירוט ההצעה לחברים.

שונות:

תחלואת קורונה - יבוצע מיפוי מחוסני קורונה ומכאן נגזור פעולותינו בהתאם להנחיות, עקב עליה בתחלואה.

חברים עצמאיים פנו בנושא - חלוקת שי לחג לחברים אלו. גלית תכין דיון בנושא.

טבע רוטמן הציגה מעל 100 חתימות בנושא בטיחות והכנת השטח הציבורי בין הבתים הנבנים – טבע תוזמן לפני דיון בשיחה להנהלת הקהילה.

צוות ניהול מציע מתן מענק חד פעמי לעובדים השכירים העובדים בקבוצה (לא כולל חברי קבוצה ושכירים בתאגידים), מאחר והתוצאות הכלכליות טובות ועובדים אלו בד"כ לא נהנים כלל ממענקים וכן לא בוצעה עלית שכר בשנתיים האחרונות. היישום ע"י צוות הניהול.

רשם : תמיר

מתוך פרוטוקול לישיבת הנהלת הקהילה מספר 17 מתאריך 2.9.21

טבע רוטמן הציגה את הפניה לדיון בשיחת הקבוצה על ידי איסוף חתימות, בנושא אכלוס השכונה החדשה – שלו דרום מערב.

הנושאים שעלו : הגדרת השכונה כראויה למגורים ; אישור מעבר למגורים ורמת הבטיחות ; גביית תשלום עבור איחור בלוחות זמנים.

ניצן הציגה את לוחות הזמנים שהיו קיימים, כולל הארכת זמן הבניה בהחלטת הנהלת הקהילה משנת 2020 (המורכבות בכך שלוחות הזמנים נמשכים כבר על פני 4 שנים במקום 26 חודש), ואת סדרי הבניה כבניה פרטית. לא הושגו הסכמות ולכן הוחלט: טבע תציג בפני ו. האסיפה מהן ההחלטות אותן הם מציעים לקבל בשיחת הקבוץ לפני הבאת הנושא לדיון.

עמרם ושלומית הציגו מספר נושאים שלדבריהם לא מטופלים כראוי. תמיר הציג את התשובות שניתנו לחברים במסגרת דיון מקדים.

סוכם: תמיר יציג את פירוט הנושאים לעלון הקבוץ. ההנהלה תדון בנושא הבא: תשלום ארנונה באופן אישי ולא כלל קבוצי.

שונות:

תמיר, ניצן, עופר והראל – יביאו הצעה שלמה להנהלה בדבר תשלום הארנונה למ.א. מטה אשר, מאחר והיום אין יתרון לתשלום מרוכז כבעבר. צוות מכרזים בתוך הוועד המקומי יכלול את ניצן, עופר, תמיר והראל – אחריות הצוות לבצע מכרזים בהתאם לכללים הנהוגים במ.א מטה אשר – באחריות תמיר.

ההנהלה משתתפת בצערה של משפחת ברזין ורמי על פטירתה של תרצה ברזין ז"ל

רשם: תמיר

סיכום שיחה עם - שלומית פרדו, עמרם שפנוף ושלום ברמן א- 6.2021

נוכחים – שלומית, שלום, עמרם, תמיר וניצן. החברים העלו מספר נושאים, אותם אני מעלה בסיכום זה: **פנסיה** – עין המפרץ קיבל החלטה על שינוי מנגנון הפנסיה ב- 1.2021. עלתה טענה כי השינויים עליהם הוחלט לא מיושמים. הסברתי כי שינויים אלו דורשים חישובים אקטואריים מורכבים אותם עושים (קצת לאט) אנשי "טנא מבט", זאת לאחר שלקח זמן לקבל מסלוקה פנסיונית מכלל החברים. בשבוע האחרון הועברו מכתבים לחברים הרלוונטיים לבדיקתם. בתקציב יוני שיפורסם ביולי 2021 הם צפויים לקבל את השינוי רטרואקטיבית מינואר 2021 - בוצע.

סעיף נוסף המדבר על עודף בצבירה ליום השינוי לחברים שעדיין אינם פנסיונרים, יגיע לשיחת הקבוץ לאשור לבקשתנו.

מיצוע הביטוח הלאומי בקצבת אזרח מוותיק – נשאלה שאלה - למה ממשיכים עם זה? הנושא עלה לדיון רק בדצמבר 2020 בשיחת הקבוץ כחלק מפרק הפנסיה בחוברת השינוי. הקבוץ החליט להמשיך ולקיים מיצוע זה וכך אנו מיישמים.

הנחות לארנונה – נשאלה שאלה - למה לא כל חבר משלם באופן עצמאי מול מטה אשר? המועצה האזורית פעלה כבר מ- 2020 לשנות את כללי גביית הארנונה. עד היום היה יתרון לתשלום מרוכז בהנחה כלשהיא, כרגע זה נפסק. בשלב זה אנו עדיין פועלים במרוכז והמועצה גם תגיע להסביר את מהלכיה בשבוע הבא. הנושא של הפרדת התשלום לחברים ידון בהמשך ובהתאם נעדכן את החברים.

כלל החברים מקבלים הנחה על פי המגיע להם – ניתן לפנות לכך לעופר רפאלי.

פרסום שכר בעלי תפקידים בכירים – עלתה טענה כי יש החלטה לפרסם שכר של מספר בעלי תפקיד מרכזיים. למיטב זכרוני אכן הייתה החלטה בנושא. מבדיקתי תהליך זה לא מבוצע כבר

לא מעט שנים, לא מופיע בחוברת 2013 ולא מוכר למנהלת מש"א הנוכחית או הקודמת. בדיון על נושא העבודה בחוברת החדשה ניתן להעלות סעיף זה לדיון.

נוהל בונוס – נשאלה שאלה - מדוע אין נוהל מסודר לנושא? החלטה על חלוקת תוספת לתקציב החברים מבוצעת עד היום בהחלטה בהנהלת הקהילה באישור הקבוץ, זאת לאחר המלצת הנהלה הכלכלית.

נושא בניית מדרג שימושים קבוע הוא אכן נושא רציני עם יתרונות וחסרונות, שמסיבות שונות לא נידון בשנים האחרונות, אך אני מניח כי יעלה כחלק מהדיון בנושא שיוך פירות הנכסים.

החזר מס קהילה בגלל קורונה – עלתה שאלה – אם חלק מענפי השירות לא פעלו בתקופת הקורונה, מדוע לא הוחזר כסף לתקציב החברים? בתקופת הקורונה פעלה הנהלת הקהילה בשלושה מישורים: נעשה מאמץ להשאיר כמה שיותר שירותים פתוחים. חברים שהוצאו לחל"ת ואינם עובדי חוץ קבלו שכר מהקהילה. חברים להם עסק עצמאי שנפגע קבלו סיוע בגובה של כ- 250 אלף ₪. המשכנו לשמור על הרצף הביטוחי לעובדים שכירים שיצאו אצלנו לחל"ת, כלומר על אף שהיו בחל"ת המשכנו להפריש פנסיה ומסי בריאות עבורם. סך הכל שרותי הקהילה עומדים על כ- 2000 ₪ לחודש לחבר, והחברים משלמים כ- 950 ₪ מס קהילה. על כן הנהלת הקהילה חשבה שלא נכון להחזיר חלק מסכומים אלו לחברים.

השקיית דשאים – עלתה טענה כי בוצעה הפרטה של השקיית הדשאים ללא החלטה בשיחת הקבוץ כחלק משדרוג התשתיות במשמר הים וכ"א - על פי החלטת הנהלת הקהילה מ- 2018 או 2019, על פי חישוב אותו הביא מנהל הנוי אלון ומנהל תפעול הקהילה חגי קליגר - הוחלט כי במסגרת שדרוג התשתיות והוצאת התשתיות משטחי המגרשים תחובר השקיית הדשאים למוני המים של החברים, ומאחר וחלק מהקבוץ עדיין מושקה ציבורית יבוצע פיצוי של כ- 60 ₪ לחודש למגרש. לאחר שהתברר כי סכום זה לא תואם את ההשקיה בפועל בוצעה התאמה לכ- 120 ₪ לחודש לתקופת ההשקיה. הנושא לא נידון כסעיף בהפרטה אלא כנושא תפעולי זמני במסגרת שדרוג התשתיות. אנו עדיין לומדים את הנתונים, וראוי כי יבחנו בהקשר תקציב הנוי והמים לתקציב 2022.

אני מקווה כי תשובות אלו בכתב מספקות את השואלים. על פי בקשתה של שלומית נתבקשתי להזמין גם להנהלת הקהילה.

בברכה,

תמיר שחף - מנהל קהילה

מזל טוב לאורה וחיים פרי

לרגל הולדת

נכדתכם

בת לעינב ועומר

אחות לנעם ואיתי

שתרו נחת ותדעו עוד שמחות רבות

מכל בית עין המפרץ

פרויקט אוזן ללב - בתודה והערכה על תרומתכם המרהשת

לכבוד חברי ועדת התרומות המכובדת – **אורית שק, עדיה קליין ותמיר שחף**, וכלל החברים היקרים בקיבוץ עין המפרץ, תודה והערכה עד אין קץ על תרומתכם הנדיבה ותמיכתכם חסרת הפשרות השנה ב"אוזן ללב" ובעשייה הייחודית.

אני, ד"ר שרון לובש, מנהל אוזן ללב, מבקש לשלוח לכם ולכל בני ביתכם איחולי חג שמח ושנה פוריה, מלאת בריאות וטוב, בשמי ובשם הסגל, המתנדבים והפעילים הרבים, הזוכים בשמכם להעצמה, וכן בשם כל אלו שבזכותכם זכו לקבל השנה מענה ותמיכה רגשית. לכבוד הוא לי כעת, לאור דמדומי השנה שבאה אל קיצה ולקראת השנה החדשה שבאה עלינו לטובה, לפרוש בפניכם את עיקרי העשייה שזכינו לקיים בזכותכם ובשמכם: אמנם, כאמור, מטרתנו היא להקים מרכז קהילתי באזור הגליל המערבי בכדי ליצור נוכחות קבע וכתובת למען הקהילה והאוכלוסיות המוחלשות בתוכה, אך העלויות הגבוהות הנדרשות לשם כך אל מול הצורך לקיים את שליחותנו בעשייה כבר היום, הביאו אתנו להקדיש את כספי תרומתכם לעשייה מגוונת כעת והמהלך השנה כולה. בזכות תרומתכם זכינו הן להעניק תמיכה רגשית לאוכלוסיות חלשות שהיו זקוקות למענה מידי, והן להכשיר מתנדבים רבים נוספים, שבעזרתם נוכל להעניק את שירותנו המבוקשים לעוד ועוד זקוקים ונזקקים בקהילה.

תרומתכם אפשרה לנו לשלם בעבור **ביטוח המתנדבים ופעילותם** באמצעים מקוונים ובשטח. תודות לכך זכינו לצמות, לעבות את הסגל המקצועי ולהגדיל משמעותית את מספר המתנדבים ופעילותיהם.

תודות לתמיכתכם זכינו להכשיר השנה, לראשונה מאז היווסדות אוזן ללב, **ארבעה מחזורי מתנדבים!** גדילה משמעותית זו של עוצבת המתנדבים מאפשרת לנו להגיע ולתמוך במספר גדול בכמה סדרי גודל של מבקשי תמיכה מבעבר. בזכותכם!

תמיכתכם הנדיבה אפשרה לנו להעניק **תמיכה רגשית לכל המגוון הישראלי באמצעות הקו החם הייעודי בשיחת וידאו**. הפונים הרבים, שהחברה ויתרה עליהם, נאחזו בהתרגשות ובייאוש בנוכחות התומכת והמכילה, ושיתפו בסיפורי חיים קשים וקורעי לב. גבם הזקוף מעט יותר, תחושת האמון המחודש והידיעה שקיימים בעולם כתובת ומענה בעבורם – הכל בזכות תמיכתכם!

כספי תרומתכם אפשרו לנו **לתמוך בדיירי בית אבות גדול**, תשושים ובודדים, מרביתם עריריים, חלקם הגדול ניצולי שואה, והחיוך שניצת בעיניהם בכל פעם מחדש – הוא בזכותכם!

מי ייתן וגם בעתיד נזכה, בזכות תמיכתכם ותרומתכם, להפוך נתמכים לתומכים!

בהערכה עמוקה ובתודה,
ד"ר שרון לובש
מנהל פרויקט אוזן ללב

תזכורת ממערכת העליון:

אין צורך להחזיר לנו עלונים לאחר שסיימתם לקרוא, כי אנו כבר לא שולחים עלונים מודפסים לקוראים מחוץ לקיבוץ – אך נשמח לשלוח להם עלונים במייל, למי שמעוניין רוצה לפנות אלינו בנושא. תודה רבה לחברים הנאמנים, שהקפידו והחזירו לנו עלונים מודפסים לאורך השנים!

בית עין המפרץ אבל
על מות חברתנו היקרה
תרצה בר זיו ז"ל

שהלכה לעולמה ב- 2.9.2021
כ"ה אלול תשפ"א
תנחומים למשפחה

תרצה בר זיו ז"ל – סיפור חייה

תרצה נולדה ב- 21/11/1921 – נפטרה ב- 2/9/2021 עוד מעט והיתה בת מאה!

היא נולדה בווינה, אוסטריה, להוריה יצחק ורגינה פרבר, שהיגרו מפולין לאוסטריה בעקבות מלחמת העולם הראשונה וחיו בה עד שהנאצים כבשו את אוסטריה – אז ברחו לארגנטינה. הבית היה בית חילוני, לא ציוני במיוחד, עם 5 ילדים. אביה של תרצה היה סוחר בדים וחייט ואמה היתה אחות בבי"ח.

בווינה היתה בשנות העשרים של המאה העשרים הקהילה היהודית השלישית בגודלה באירופה. כמחצית מיהודיה חיו בה שנים רבות, מהם רבים התבוללו והיו מעורים בחיי העיר בתחומי התרבות, ההשכלה והכלכלה. הם חשו עליונות והתנשאות על המחצית השנייה של יהודי וינה, יהודים שהיגרו ממזרח אירופה בעקבות מלחמת העולם הראשונה ונקראו אוסטיון, שרובם היו חסרי אמצעים ושמרו על המסורת והתרבות היהודית. ביניהם היתה משפחתה של תרצה. תרצה גדלה באווירה הסוערת של התקופה, עם המחלוקות הרבות שפילגו את הציבור היהודי ואת כלל תושבי העיר בין שתי מלחמות העולם, ובמיוחד משנות ה-30 הראשונות כשהנאצים התחילו להשתלט על אוסטריה. אולי אז כבר התחילה להתגבש השקפת עולמה כצעירה מעורבת בנעשה סביבה ואכפתית, עם השקפה סוציאליסטית.

יחד עם חברותיה הטובות ציפי ויהודית (שלימים היו גם שכנות בעין המפרץ), הצטרפה לתנועת השומר הצעיר ואהבה את חיי התנועה. בראשית 1938 איחדו הנאצים את אוסטריה עם גרמניה, במבצע שנקרא "האנשלוס" והאנטישמיות בווינה הרימה ראש. זה היה הזמן לברוח. בחסות עליית הנוער עלתה תרצה ארצה ב- 1938 רגע לפני 'ליל הבדולח', יחד עם הגרעין שנואל, ציפי, יהודית שוורץ וחברים נוספים מההשלמה הגרמנית בקיבוץ השתייכו אליו. כבר בגרעין נרקמו יחסים קרובים עם נוואל. גם הוריה של תרצה הצליחו לברוח רגע לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה. הם היגרו לארגנטינה עם 3 האחים הצעירים, שם חיה כבר כמה שנים אחותה הגדולה.

ב- 1960, לאחר כ- 20 שנה בארגנטינה שכנעה תרצה את ההורים לעלות ארצה והביאה אותם לעין המפרץ. הוריה חיו בקיבוץ עד שנפטרו בשיבה טובה. אביה עבד במתפרה לשביעות רצון הגדולה של העובדות, תפר בגדי עבודה לחברים ואהב מאד את ילדי הקיבוץ. תרצה היתה רק בת 16 כשעזבה את בית הוריה. כבר אז היתה נערה – אישה עצמאית ודעתנית ונחושה לחיות בדרכה שלה. הגרעין הפליג ארצה באניה "גליליאה" מטרייסט שבאיטליה לנמל חיפה. כל עשרת ימי ההפלגה שרו ושמחו באווירה של התרוממות רוח. בחיפה חיכו להם מדריכים ממרחביה-זו היתה התחנה הראשונה בארץ. לגרעין קראו קבוצת ביל"ו, והיו גרעין מלוכד מאד מבחינה חברתית. במרחביה התחנכו כמו כל חברות הנוער אז, במסגרת משולבת של עבודה, לימודים וטיולים רבים ברחבי הארץ.

שנתיים היו במרחביה ועם הזמן התחילו להשתלב בחיי החברה והתרבות בקיבוץ ובענפים החקלאיים. לאחר שנתיים העבירו אותם לנגבה, שם עברו הכשרה של גרעין לקראת התיישבות ועבדו מזריחה עד שקיעה בחקלאות ובבניית צריפים לצבא הבריטי.

השאיפה של הגרעין היתה להקים קיבוץ חדש, אך בתנועה הוחלט שהם מיועדים להצטרף לקיבוץ קיים והוא עין המפרץ. לאחר ויכוחים רבים בתוך הגרעין ועם אנשי התנועה ולחצים רבים, נענו ליצור התנועה" ועברו ב- 1941 לעין המפרץ. תרצה עבדה בגן הירק ואחר כך במטבח.

ב- 1947 נולד לתרצה ונואל בנם הבכור, לוי, ואחריו נולדו רמי ועודד.

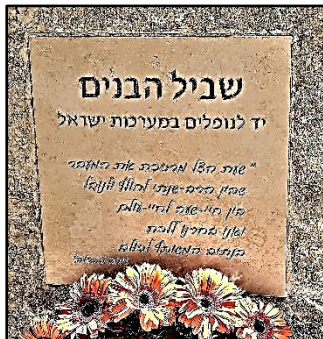
ב- 1957 נענתה תרצה לקריאת התנועה והלכה לשנת שירות לקיבוץ הראל, שם היתה האקונומית של הקיבוץ הצעיר והרגישה שמילאה תפקיד חשוב ומשמעותי ביותר.

כשחזרה לעין המפרץ עברה המשפחה טלטלה גדולה עם פרדתם של תרצה ונואל.

מיד אחרי המשבר במשפחה יצאה תרצה לעבוד ב"המשביר המרכזי" בחיפה, שם עבדה עד סוף שנות ה- 80 של המאה שעברה עם יציאתה לפנסיה. מתוך רצון לפנק ולפצות על היעדרותה מהקיבוץ, נהגה תרצה להביא לבנים מדי שבוע בשבוע מהעיר הגדולה, גלידה בקיץ ופלאפל בחורף. היא גם הקפידה להיכנס בבקרים, בדרכה לחיפה, לעודד הבן הקטן ולומר לו בוקר טוב במיטה בבית הילדים. במהלך השנים מילאה תפקידים שונים בקיבוץ, היתה בוועדת חברים, סדרנית עבודה, בהנהלת הקומונה וריכוזה את ועדת הקשר עם החיילים. במקביל היתה תרצה פעילה במפ"ם, והתגייסה לסייע בתקופות הבחירות לאורך שנים.

כשסיימה לעבוד ב"המשביר" חזרה לקיבוץ והצטרפה לצוות הנהלת החשבונות. עד גיל 98 עוד עבדה שם! בשנים האחרונות בהתנדבות. במסירות ובעקשנות היתה מקפידה להגיע לעבודה לכמה שעות.

במלחמת יום הכיפורים נפל לוי, בנה הבכור. לוי היה טייס קרב מחונן ומוערך. מטוסו הופל מעל מצרים במהלך הפצצת גשרים. את הבור השחור שנפער בנפשה נשאה תרצה עד יומה האחרון. לוי הספיק להיות נשוי כשנה וחצי לגילה ומאז, גילה וכל משפחתה נשארו חלק בלתי נפרד מהמשפחה שלה עד יומה האחרון.

תרצה ניחנה בכישרון כתיבה ונהגה לכתוב כל שנה באזכרה השנתית של לוי דברים לזכרו.

היה לה חשוב מאד, שהקיבוץ ינציח את זכר בניו וחבריו שנפלו במלחמות ישראל, ובזכות מאבקה ועקשנותה אכן הוקם שביל הבנים – לזכר לוי ולזכר כל הנופלים של הקיבוץ. תרצה היתה מגיעה לשביל מדי יום ביומו, גם כשכבר התקשתה ללכת. בכל מחיר באה אליו!

היא סיפרה שנדרה נדר לאחר נפילתו של לוי - לפעול ככל יכולתה להביא לקץ המלחמות בארץ, והנדר מחזיק אותה בחיים. "אני כבר קרובה לסוף שלי", אמרה, "ועוד רוצה לראות שזה יקרה... עדיין מאמינה שחלומי יתגשם... אם כי כבר קשה לי להסתיר את התסכול ואת הכאב שמא לוי הלך לשווא".

היא נהגה גם לכתוב לכל בני המשפחה, בנים וכלות ונכדים, דברי ברכה אישיים בכל חג ומועד. היה לה קשר חם וקרוב עם הנכדים והנינים שהחזירו לה אהבה ושמרו על הקשרים גם ביוזמתם. לאורך כעשר שנים נהגה לנסוע עם בניה וכלותיה ועם הנכדים לחו"ל, בעיקר לוונייה וסביבתה. היתה גאה להראות למשפחה את מחוזות ילדותה, לשמוע ולדבר גרמנית.

היו לה מנהגים מיוחדים, ששמרה עליהם בקפדנות, כמו אפיית עוגות "קיכאלאך" לבניה כשהיו חיילים – ואחר כך לכל המשפחה בכל אירוע משפחתי וחגים, עוגות שהפכו לשם דבר (ונקראו "תירצות") בקרב החברים של המשפחה.

תרצה היתה אישה גאה ומטופחת, ידעה מה היא רוצה בחייה ועמדה על דעתה. היו לה תעצומות נפש וגוף, שעזרו לה לקום פעם אחר פעם ממצבי מחלה וקושי. אישה אינטליגנטית, סקרנית, מלאת

חוכמת חיים, עם רצון ויוזמה להידוק הקשר המשפחתי. תמיד היה מעניין לפגוש ולשוחח איתה. וכך נזכור אותך תרצה באהבה.

לבנו אתכם בני המשפחה הקרובה והרחבה, בעצב ובכאב על לכתה, מתנחמים במקצת בכך שהלכה בשיבה טובה לאחר מאה שנה! יהי זכרך ברוך!

כתבה : רחלי גזית

הספדים שהוקראו בלוויה

אמא,

אמש, כשנגמר היום והלכנו לישון, כיביתי (לראשונה אחרי הרבה שנים) את הטלפון ואמרתי לעצמי, זהו הדאגה מאחורי – לילה ראשון בלי אמא.

זכיתי להיות שותף וחבר קרוב לאמא באריכות ימיה. מרגיש את הרבדים העמוקים של הקשר בינינו שנבנה אט אט עם השנים, ואין לי את היכולת - ואולי אף לא את הזכות - לתמצת ולבטא את סיפור החיים כבר ביום שאחרי. חשוב לי רק להדגיש, שהחיבור בין האובדן והכאב העמוק על לוי, לבין הברק בעיניים והרצון לדבוק בחיים, כשבמרכז עומדות השמחות והבילויים המשפחתיים, זהו הסיפור המופלא של אמא. מעין - "מעגל החיים והמוות".

בחרתי לתת ביטוי ללבה ולדרכה של אמא כפי שנהגה לרשום בפנקסה הקטן, אותו מצאתי אמש.

אז הקטע הראשון שאקרא נכתב בהליכה על "השביל" (שביל הבנים) ב- 25.9.2017 לאחר שחזרה מאשפוז ממושך יחסית, היא כותבת –

חודשים רבים לא פתחתי אותך 'ואני היקר.
חזרתי אליך רק כדי לאמר לך שאני עוד חיה.
כל בוקר פותחת את עיני ובודקת – אני עוד נולמתי,
אני מתפקדת. בקיצור אני עוד חיה.
זה לא דבר מובן מאליי באידי המופלא.
רואה את השמש זורחת ואחייכת, עד מתי?
זה הוא הסוד הגדול שאף אחד לא יודע לפצח אותו.
אבל אני עוד חיה, התצוררתי לבוקר חדש ומתחילה את היום.

ולאחר כחודש ימים, כשחזרה לשגרת הליכה, היא כותבת –

מזל האויר השתנה לאמרי. אתמול ירד טשט ראשון והבוקר ההליכה יותר נעימה.
האויר נקי וזח ולא חם. השמיים מעוננים והשמש לא מציקה. יום סתיו נעים ונוח.
הלוואי שכך יהי כל החורף.
אני יושבת בסוף השביל, עדות ירוקים סביבי, ממש נחמד.
הנוף הפסטורלי סביבי, השקט והפנאי. מה בן אדם צריך יותר מזה?
מה שלי מציק זה הסוף המתקרב והוא כבר מאוד קרוב.
"תן לי עוד קצת עוד"

(ייתן לי עוד קצת עוד" הוא שם ספרו של חיים גורי לעת זקנתו, ואמא לקחה אותו כמוטו לימי זקנתה)

הקטע האחרון שאקרא נכתב באחד מהטיולים הרבים לוויה שאמא יזמה וכל כך אהבה עם הבנים והכלות –

...הבנים הם אחראים על המשך הדרכ.

הם מתכננים, הם קובעים וצוים זאת בצורה נהדרת.
 אני כל כך נהנית מהיחד הזה. אני ממש מאושרת.
 לאמרות שברצתי שאני מציגה לחשוב ככה אני נוצרת,
 איך אני מציגה להראים ככה כפלי לא אתנו.
 ואני אני מתנחמת - הוא כן איתי, הוא תמיד איתי ואף פעם לא הפך ממני.
 אני נוסחת צחוק ומאשימה.

אז זהו אמאליה, נפרדים. היו לנו שנים נהדרות עם עוצמות אדירות של קושי והמון שמחה.
 גאה בך מאוד ואוהב בכל ליבי,
 רמי

המפגשים בבית העלמין הם עצובים, מאוד עצובים. לוי שלנו, שנמצא פה קרוב אלינו, לימד
 אותנו שהחיים הם גם וגם - בצד האחד עצב, כאב וגעגוע אין סופי, ובצד האחר החיים שנמשכים
 ובתוכם אותם רגעים של שמחה וסיפוק.
 להיפרד ממך, אמא, זה קשה ועצוב, כנאמר - "אמא יש רק אחת". יחד עם זאת, הפרידה מעוררת
 גם זיכרונות של חיים מלאים ורגעים של שמחה. ואת אמא זכית, זכית בגדול, לחיים ארוכים, ואני
 כבנך זכיתי להרבה שנים עם אמא בריאה, חכמה ופעילה.
 אני גאה בך שהיה לך את החזון והאומץ, ואת רק בת 16, לעלות לארץ ישראל לבדך, ליישב את
 השממה, ליישב את הביצות ולהגשים את החלום הקיבוצי. זוהי זכות גדולה שנפלה בחלקך, שרובנו
 לא זכינו לה.
 בהתמדתך ובעקשנותך - הכה אופיינית לך - יזמת ופעלת, ביחד עם רמי, למען הקמתו של "שביל
 הבנים", שהיה כל כך יקר לך, שימשיך וינציח את חללי הקיבוץ ואת לוי שלנו.
 אני גאה שבגילך המופלג, ולמרות חששותיך, כתבת ונשאת את דבר המשפחות השכולות, מול קהל
 גדול, בעצרות הזיכרון של חיל האוויר בבסיס רמת דוד ובהר הטייסים. נאום מרגש ורהוט, בו דיברת
 על השלום המיוחל ועל בואה של "היונה עם עלה הזית". רבים כל כך התגאו בך, וגם אני.
 זכינו להרבה טיולים ביחד ברחבי העולם, לבקר מספר פעמים בדירתך בוינה, במקום בו נולדת.
 את זכית לראות את משפחתך גדלה ומתפתחת, ליהנות מנכדייך ונינייך, ואף להתבשר, ממש לאחרונה,
 על חתונתו הקרובה של צעיר נכדייך, יונתן.
 אני שמח שהתעקשנו (כי את לא רצית) לחגוג לך במסיבה גדולה ומרגשת את יום הולדתך ה-100,
 שחל בעוד כחודשיים, כבר בגיל 99, כשאת בריאה וצלולה.
 אמא, קיימנו את הבטחתנו שעד יומך האחרון תהיי בביתך, תעצמי את עינייך במיטתך, ללא כאב,
 בנחת ובשיבה טובה, בדיוק כפי שביקשת.
 אני מודה על שזכיתי להיות איתך בלילה האחרון בחייך לצד מיטתך, ללטף את ראשך, להחזיק
 בידך, לנשקך ולומר לך שאני אוהב אותך. את הנהנת בראשך, ואני ידעתי שזו הפרידה האחרונה.
 אמא, עוד שבועיים, כמדי שנה, בפעם ה-48 במוצאי יום הכיפורים, נהיה פה שוב, נעלה לקברו של
 לוי. הפעם זה יהיה שונה, זה יהיה בלעדייך, אבל את תהיי פה איתנו, הכי קרוב שאפשר לבנך, החסר
 כל כך.

אוהב אותך אמא,
 עודד

בחודש האחרון ניסינו לנחש אם נגיע לחגוג את יומולדת 100 שלך, ואם ביום כיפור תשבי כאן
 בבית הקברות ותספרי לנו על לוי. חידת המוות העסיקה גם אותך. דיברנו על זה לא מעט ובתוכנו כולנו
 כמו ילדים - בטוחים שלנו זה לא יקרה.

החיים שלנו בלעדך, תרצה, יהיו כל כך חדשים עבורנו. סבתא תרצה זה מושג שהפך למטבע לשון ושנהיה למרכז חיי המשפחה. היית כל כך נטועה בחיינו, שזורה בכל מעשינו, שותפה מלאה לכל השמחות והעצב שלנו.

עבורי תרצה היית כאמא. חכמת החיים שלך, ויס התבונה, הביאו אותי לשתף אותך ולהתייעץ איתך לאורך השנים. היחסים בינו - של כלה וחמות - לא תאמו את ההגדרות הנפוצות בשיח הציבורי. אהבנו לבלות ביחד, לדבר על ספרים, לטייל, לעדכן ולהתעדכן במה ששמעת בהנהלת החשבונות... אהבנו גם לרכל על רמי, רמקי שלך ושלי, אליו היתה לך אהבה ענקית ומיוחדת, אבל לא פעם גם ביקורת. חלקנו בינו, את ואני, את שעות הפנאי המעטות שלו, והמשפט "אני קופץ לאמא" היה בשנה האחרונה יומיומי.

אהבתי אותך תרצה, ויותר מכל אהבתי את אהבתך לילדים ולנכדים שלנו. עיניך הכחולות זרחו בכל מפגש עם הנינים, וידעת בעדינות שלך לקשור קשרים עם כל אחד בדרך משלך. תרצה שלי, צריך להיפרד ואני בכלל לא יודעת איך. רוצה להאמין שאת נשארת איתי אי-שם מסביבי, נאספת אל כל כך הרבה יקרים שלי שמחכים לך למעלה.

יעל

תרצה, תרצוש או סבתא תרצה - כך קראנו לך בהנהלת חשבונות.

שנים רבות עבדת איתנו, ואנחנו היינו גאים בך על כך שאת ממשיכה לעבוד במחשב ולתפקד בגילך המתקדם. לא הפריע לך להיעזר במקל – העיקר שיש עבודה שצריכה להיעשות ואת מגיעה! השתלבת היטב בצוות, היה לך מה להגיד ולהגיב, היית ממש איתנו וזה היה כבוד בשבילנו. עד שהגיעה הקורונה. כדי להגן על עצמך הפסקת לבוא, אבל פינה חמה מאוד נשארה אצלנו בשבילך. כשבאנו לבקר אותך בתקופה האחרונה מיד העלית חיוך ואמרת – אתם המלאכים שלי. תמיד היית מעודכנת בכל המתרחש בארץ, בקיבוץ ואצלנו. אהבת לקרוא ספר טוב, טיולים לחו"ל, הצגות, סרטים ומסעדות. ידעת ליהנות מדברים רבים. כששאלו אותך מה סוד הקסם לאריכות החיים שלך, השבת – המשפחה. ובאמת זכית למשפחה לתפארת, חמה, תומכת ואוהבת, שהיתה סביבך כל הזמן. נעים היה לנו איתך. הגיעה שעת פרידה, אבל נשארים לנו הרבה זיכרונות טובים, איתך וממך. נוחי על משכבך בשלום, צוות הנהלת חשבונות.

לנטע ארז

משתתפים בצערך בהילקח אביך

יעקב ארז ז"ל

שלא תדעי עוד צער

מכל בית עין המפרץ

חוג כדורעף לילדי כיתת ג'ר

בהדרכת נעם כץ - מאמן נבחרת ישראל והפועל מטה אשר עכו, וצוות מאמנים איכותי

לימוד ותרגול יסודות הכדורעף באופן חווייתי ובשילוב משחקים, עם דגש על ערכים חינוכיים כגון: עבודת צוות, שיתוף פעולה ועוד.

החוג יתקיים באולם נעמן בימי רביעי בשעות 14:45-16:15

כל משתתף יקבל את ערכת החוג הכוללת ברכיות, חולצה והפתעות נוספות

לפרטים והרשמה: נעם כץ - 052-8346066

חדשות ממרפאת נעמן

במסגרת רפואה מונעת הוכנסה לסל הבריאות בדיקת נשאות לסרטן השד והשחלה. הבדיקה מיועדת עבור נשים בריאות מעל גיל 18, ממוצא אשכנזי מלא או חלקי. חשוב לציין שהבדיקה אינה עבור הנשים הנ"ל:

1. נשים שחלו בסרטן שד, שחלה, חצוצרות, רחם וכ"ו.
2. קרובי משפחה מדרגה ראשונה (הורה, אחות, בן/בת) שחלו בסרטן מתחת לגיל 50.
3. אם במשפחה ידוע על נשאות גנטית בגן הקשור לסרטן תורשתי.

בכל המקרים הנ"ל יש לפנות ליעוץ גנטי, ואינם מתאימים לבדיקה.

בתאריך 26/09 בשעות אחה"צ תגיע אחות מקופת חולים על מנת לבצע את בדיקת הסקר אצלנו במרפאה. נשים המעוניינות ומתאימות לבדיקה מוזמנות להירשם טלפונית במזכירות המרפאה. במידה וקיים ספק להתאמה עבור הבדיקה ניתן להתייעץ עם האחיות.

בברכת שנה טובה ובריאה,

מרפאת נעמן.

ספטמבר - נר זכרון

נפטרה 21.9.1999	רוזנפלד שביט	נפטר 10.9.1954	כהן יחיאל (אבא של יוסף ואברשה כהן)
נפטר 2.9.2000	אלמוג יצחק (איד'ו)	נפטרה 22.9.1955	כהן הדסה (אמא של יוסף ואברשה כהן)
נפטרה 13.9.2000	כץ שפיס רח'קה	נפטר 3.9.1967	רוזן מרדכי
נפטר 24.9.2001	פלד פנחס (פינק)	נפל 15.9.1968	כהן יהושע
נפטר 8.9.2002	טל עמוס	נפטרה 27.9.1968	מירס עידית בתנו
נפטרה 21.9.2006	בר-זיו נואל	נפטרה 3.9.1977	פרבר רגינה (אמא של תרצה בר-זיו)
נפטרה 26.9.2006	גזית יוסי	נפטר 4.9.1978	ארנון יחק
נספה 9.9.2007	פרייזר הנרי	נפטרה 12.9.1991	אשכנזי רעיה
נפטרה 24.9.2010	דרזדנר קלרה	נפטרה 29.9.1992	בן אשר אידקה
נפטרה 3.9.2014	שקד מרגלית	נפטרה 7.9.1993	מילמן כרמלה
נפטרה 7.9.2018	לילך ביטון-אלברג	נפטר 29.9.1996	גולדברג יצחק
נפטרה 18.9.2018	רות סוקר		
נפטרה 2.9.2021	תרצה בר זיו		

יהי זכרם ברוך

חברים שלום,
בעלה של עדנה שלנו, חשבת השכר, נפטר בשבוע שעבר לאחר התמודדותו עם מחלה קשה. לעדנה היקרה, אנו שולחים מפה חיבוק גדול ומאחלים לך שלא תדעי יותר צער. אנו מעריכים מאוד את הימים והלילות שעבדת, במקביל לתקופה הקשה שעברת, כדי שהמשכורות יגיעו תמיד בזמן. זה לא מובן מאליו.
שימו לב - החודש (אוגוסט), בגלל מיעוט הימים וקוצר הזמן, יתכנו חוסר דיוקים בהעברת המשכורות. במידה ויהיו כאלה, עדכנו אותי או את עדנה והכל יתוקן בחודש ספטמבר. אנא, היו סבלניים 😊.

מפגש מנהלים ראשון לשנת תשפ"ב

השבוע נערך מפגש מנהלים ראשון לשנת תשפ"ב, וגם עבורי, בתפקידי הנוכחי. יצאנו קצת מהשגרה והתכנסנו בכפר השכן, לארוחת בוקר מטעם "קרון ציכוליטא". לאחר הרמת כוסית לשנה החדשה מבית "לה קולקטיב" של משפ' פלור, נכנסנו לאולם של "מרכז תיירות כפר מסריק" להרצאה שהעביר עוזי מסינגר, בנושא תוכנית עבודה ותקציב, שהיא בעצם יריית הפתיחה לקראת הדיונים הקרבים (אחרי החגים...) על תקציב 2022. הייתה הרצאה מרתקת שפתחה אותנו לזוויות חשיבה חדשות ומעניינות להמשך. הייתה נוכחות גבוהה של מנהלי המשק והקהילה, מצב רוח טוב ואווירה נעימה.
מי ייתן וברוח זו ימשכו המפגשים ויהיו מפרים, מועילים, מעצימים ומגבשים.

גלית זייד

ילדים זה שמחה

מזל טוב

לגלעד ואורי ענבר

להולדת

אופיר

אחות ליובל ועמית

מזל טוב לסבים שולי ורמי ענבר

ברכות לכל המשפחה

ושתדעו עוד שמחות רבות

מכל בית עין המפרץ

ילדים זה שמחה

מזל טוב

לגל ותומר כץ

להולדת הבת הבכורה

רוני

מזל טוב לסבים

שרה ומאיר כץ

ברכות לכל המשפחה

ושתדעו כולכם עוד הרבה שמחות

מכל בית עין המפרץ

מכרז לבחירת צוות הסכמות לנושא שיוך הדירות

בהתאם לתוצאות הצבעת הקלפי מהשבוע שעבר
נפתח מכרז לבחירת צוות ההסכמות
כל חבר יכול להציע את עצמו להשתתף בצוות

ההצבעה תהיה על פי חלוקת הגילאים הבאה:
עד גיל 45 * גילאי 46-59 * גילאי 60-74 * גילאי 75 ומעלה
המכרז יהיה פתוח עד לתאריך 28.9.2021 (חג שמחת תורה)
יש להירשם אצל גלית זייד - מש"א
במייל: masha@ein.co.il או בטלפון: 052-3967518
או אצל אחד מחברי ו. האסיפה (תמיר, מתן, שמרית, איילת או אראלה)
חבר המעוניין להמליץ על חבר אחר -
נא להפנות את השמות לגלית עד לסגירת המכרז

משרה פנויה בעטיפית - משווק/ת (איש מכירות)

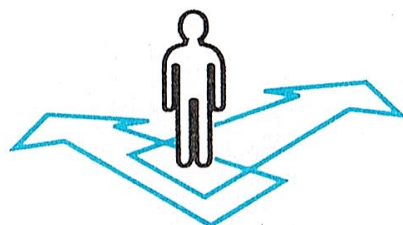
תיאור התפקיד:

- גיוס לקוחות חדשים – עיקר התפקיד
- שימור לקוחות
- טיפול בהזמנות לקוח
- טיפול בנושאי מכירה
- תשלום וגבייה
- עבודת שטח

דרישות התפקיד:

- ניסיון בתחום השיווק והמכירה לפחות שנתיים
- בעל/ת תודעת שירות ויחסי אנוש טובים
- תואר ראשון בתחום – מדעי החברה/התנהגות - יתרון
- ידע וניסיון ב-office - חובה, יכולת עבודה חופשית ועצמאית במחשב
- משרה מלאה - קיים צורך בגמישות בשעות

קורות חיים ניתן לשלוח ל- k@imamail.co.illiat
לידי ליאת כץ - מנהלת משאבי אנוש י.מ.א.

משאבי אנוש
קיבוץ עין המכרץ

הזמנה מריבויז משק

עם סיום שני הפרויקטים שהוצגו לציבור לפני כ-4 שנים:
נטיעת מטעי דמון ♥ והקמת מפעל א.ע. ביואקולוגיה החדש
אנו מזמינים את חברי הקיבוץ לסיור בענפים אלו.
הסיור ייערך ביום ו', 24.9.2021, בשעות הבוקר. בתוכנית:

9:30 – יציאה לאוטובוסים
חזרה משוערת עד 12:00

7:45 – נפגשים במועדון לחבר
8:45 – דברי הסבר והצגת הפעילויות

מי שמעוניין להצטרף לסיור מתבקש להתקשר לענבל מלאכי, זאת כדי שנוכל להזמין אוטובוסים בהתאם.

ליד עצי הפיקוס איילת אדיב

התערוכה תתקיים בתאריכים 21.9.21-29.9.21 בשעות 10:00-18:00

פתיחה חגיגית ב-21.9.21 בשעה 11:00

מיקום: בלב קיבוץ עין המפרץ בין עצי הפיקוס

המרד בהבחדה/ נעמה פרי

בקיץ הלוחט של 2016, השנה החמה ביותר בהיסטוריה המתועדת עד שבאה שנת 2020 והשתוותה לה, הייתי בהיריון מתקדם עם ילדי הראשון והיחיד. הלילות הלחים של פרדס חנה אילצו אותי לקום

ולתקלח באמצע הלילה כדי שאוכל להצטן לרגע קט, אלא שאז ההתחממות הגלובלית היתה מושג ערטילאי בלבד מבחינתי — כזה שמספר סיפור על כוכב אחר, או לכל הפחות על זמנים אחרים, לא על עכשיו. לא על הזמן שלי, בכל אופן. כשהגיע הרגע הנכון להיכנס להיריון השני, לילות לבנים של חרדה בשל קריסתה של המערכת האקולוגית באמזונס, או שחרור מתאן מהים הארקטי, כבר נהיו אצלי לדבר שבשגרה. הבנתי מיד שילד שני לא יהיה פה.

הבעתה האיומה מפני העתיד הצפוי לא רק לבני האהוב אלא גם לי ולכל היקר לי, והשבר האישי רגשירוחני העמוק הנובע מהבנת המצב בכדור הארץ בחברה שעדיין מסרבת בתוקף להכיר בו, הם לדעתו של חיים לוינסון ממברג'מבו פריווילגי ("הארץ", 19.8). במפגן מרהיב של אגוצנטריות מתובלת בבורות, הוא אומר שאיש מאתנו לא קיבל עולם מושלם ושאינו מתנות חנים, ולכן בואו נשאיר את העבודה השחורה הזאת לילדים שלנו, שלא ייצאו מפונקים חלילה. ובכך לוינסון מתעלם מהעובדה שכל הדורות שקדמו לדור ילדינו קיבלו עולם שהמערכות הטבעיות שלו, שקיומנו תלוי בהן לחלוטין, שלמות ומתפקדות. יותר ממחצית פליטות גזי החממה מאז ימי טרום המהפכה התעשייתית ועד היום, מקורן בפעילות התעשייתית הגלובלית ב-30 השנים האחרונות. כל הסימנים החיוניים של כדור הארץ, ובהם שיעור גזי החממה באטמוספירה, טמפרטורת האוויר, הקרקע והים, היקף כיסוי הקרח וגודלם של קרחונים, שטחי יערות יעדרים, חומציות האוקיינוסים, עוצמת זרם הגולף ועוד — כל אלו הגיעו לשפל היסטורי או לשיא שלילי והרסני, וכמעט לכולם נגרם נזק בלתי הפיך.

גם אני, כמו לוינסון, נולדתי ב-1984. מי שצריך להילחם בתעשיות, בתאגידים המזהמים ובפוליטיקאים המושחתים כדי לטפל במשבר האקלים, זה אנחנו: הוא ואני ועוד רבים בני דורנו. הדור הפריווילגי שנולד לעולם בטוח יחסית, שבע, עשיר ונוח. אנחנו, שטיסות תכופות לחו"ל, סעודות בשר, אייפונים וקניות מאמזון הן הנורמה שגדלנו לפיה, בלי שנשאל שאלות או נבקש לדעת מה הן ההשפעות הסביבתיות של כל אלה. התפקיד הזה הוא שלנו לא מפני שאנחנו משועממים או סובלים מהזיות שווא ותחושת חשיבות עצמית — אלא בגלל הידיעה הפשוטה שהחיים הנוחים שלנו באים על חשבון מערכות החיים של הדור הבא אחרינו. המשאבים שאנחנו מכלים כעת ברעבתנות שאינה יודעת שובע הם המשאבים שלהם גם כן. החיים הנוחים שלנו גם הורגים ברגעים האלה את תושביו של הדרום הגלובלי, שכעת סובלים מהשפעותיו של האקלים המשתנה הרבה יותר מאתנו. ובתוך כך הציוויליזציה התעשייתית שלנו מכחידה בתי גידול ומינים רבים מספור, שחיים מחוץ לתל אביב, כמובן.

האמת המטרידה על מצבה של הפלנטה ברורה וחד משמעית, ונכתב עליה בהרחבה בדו"ח החדש של ה-IPCC (הפאנל הבין ממשלתי לשינוי אקלים-חברה) שיצא לאחרונה. כמו כן, דו"ח חדש של האו"ם קובע, כי אין ילד אחד בעולם כולו שלא יושפע ממשבר האקלים — כן, המשבר שאנחנו נהנים לברבר עליו בשיחות סלון — ומחציתם צפויים לסיכון גבוה במידה קיצונית. כבר עכשיו יש סכנה של ממש ש-920 מיליון ילדים יסבלו ממחסור במים ו-820 מיליון ילדים, שפגיעים יותר מהמבוגרים, יהיו חשופים לגלי חום קיצוניים. כל זמן שנחשוב שמישהו אחר אמור לתקן את הנזק שיצרו הדורות הקודמים, אנחנו סותמים את הגולל על הסיכוי, הקטן בלאו הכי, להציל את מה שנותר מהעולם הפועם והחי שקיבלנו.

הרצון להעביר לילדינו עולם שאפשר לחיות בו אינו משאת נפש לגדל צאצאים מקולקלים או מפונקים. העולם שהכרנו בילדותנו כבר איננו, ולא ישוב עשרות, מאות או עשרות אלפי שנים קדימה, תלוי כמה ניתן להרס ולהכחדה להימשך באין מפריע. כשם שלעולם לא ניתן לילדינו לחצות כביש סואן לבד או לרחוץ בבריכה בגיל שנתיים בלי השגחה, כך אמור להיות לנו יצר הורי בסיסי המבקש להגן עליהם מפני מציאות חיים אפוקליפטית שביכולתנו למנוע. אולם ההבנה הזאת אינה פופולרית מסיבה עיקרית אחת: היא מכריחה אותנו להשתנות עכשיו, לשנות הרגלי חיים בזבזניים ואולי יותר מכל דבר אחר לירוק דם בעצמנו — כי עד שיגיע תור ילדינו לעשות זאת, ייתכן שכבר יהיה מאוחר. שלח לעלון: אורן עציוני

עמותת הוותיק מזמינה ל:

טיול לירושלים

במלון פרימה רויאל בתאריכים 20.11.14-17.11.14

אירוח מפנק עם יחס אישי חם, באווירה המאפשרת חיבור לרוח, האמנות, התרבות והיצירתיות בירושלים. כמלון הנחשב בסמטה שקטה, ברחוב מנדלי מוכר ספרים, המוקף ברחובות הקרויים על שם יוצרים ירושלמים ידועים. השכונה היוותה את ההשראה להכניס את רוח היצירה והאמנות גם אל תוך המלון ולחבר את הפנים אל החוץ, אל היצירה המקומית ואל אהבתנו לירושלים. בכל החדרים מיני בר, טלוויזיה, כספת, מיזוג, וערכת קפה.

המחיר: 1,749 ₪ לאדם בחדר זוגי. אפשרות ל- 3 תשלומים של 583 ₪
3,069 ₪ ליחיד בחדר אפשרות ל 3 תשלומים של 1,023 ₪
התשלום: לפקודת עמותת הוותיק לחודשים: 10.21, 11.21, 12.21

המחיר כולל:

- אירוח שלושה לילות על בסיס חצי פנסיון (ארוחות ערב ובוקר במלון)
- אוטובוס צמוד כולל איסוף ופיזור לישושים
- כל יום טיול בירושלים עם מדריכה צמודה - נעמה לינדמן.
- כניסות לאתרים שבתוכנית
- המסלול עלול להשתנות בתאום מדריך בהתאם לתנאים לא צפויים
- א. בוקר בין השעות 7.00-10.00, א. ערב בין השעות 18.30-20.30

בתוכנית:

יום א' 14/11/21:	יום ג' 16/11:
* יציאה מנקודת המפגש	* ארוחת בוקר - 9:30 יציאה מהמלון
* 12:00 ביקור בחאן שער הגיא, ביקור במוצב החתולה	* לביקור בהיכל הזיכרון הממלכתי בהר הרצל
* 14:30 טחנת מונטיפיורי - הליכה רגלית קלילה וטעימות יין	* ביקור בעין כרם, כולל ביקור "בחפץ כפייה" נשמע את סיפורה המעניין.
* הגעה למלון, קבלת חדרים, ארוחת ערב	* זמן חופשי בעין כרם לארוחת צהריים עצמאית
* 20:00 סיור רגלי בסביבה למצוניים	* הגעה למלון, ארוחת ערב, ערב חופשי
יום ב' 15/11:	יום ד' 17/11:
* ארוחת בוקר - 9:30 יציאה מהמלון	* ארוחת בוקר, יציאה ב-9:30, ביקור באתר נבי סמואל.
* 10:30 ביקור בהרודיון, סיור בטיילת שרובר, מנוחה במלון	* חזרה הביתה משוערת אחה"צ.
* ארוחת ערב - 20:00 יציאה לביקור במתחם תחנת הרכבת הישנה	

להרשמה: אירית - 050-7548053, irith@matteasher.org.il

פרויקט התנדבות בימי הקורונה

חברים יקרים,

הקורונה הדגישה את קשיי הבדידות בחברה שלנו. כיום, כשכמעט כל אחד מאתנו יודע מה ההשלכות של בידוד, נוכל כולנו להתנדב ולתרום על מנת לעזור למי שמסביבנו להרגיש פחות בודדים. גם כאן בקיבוץ יש אנשים שהבדידות קשה להם, ויש לנו כחברה כוח לעזור להם. לשם המטרה נפתחה קבוצת וואטסאפ שמטרתה לגייס אנשים המוכנים לארח חברה למי שזקוק. מדובר בהתנדבות - חד פעמית או באופן קבוע, אפשר להביא עוגה או להזמין לקפה. מי שמוכן להזמין לארוחת שישי או אפילו סתם לקפוץ להגיד שלום. מי שמעוניין להצטרף לקבוצה יכול לכתוב לנו וואטסאפ ונשלח לו קישור.

במקביל, אנו מחפשים אתכם - אתם מוזמנים להפנות אלינו אנשים שזקוקים לחברה. אם אתם מכירים מישהו או שאתם בעצמכם זקוקים למי שיבוא בשבת בודדה, למי שישתה אתכם קפה או יזמין אתכם לשבת לידו בחדר האוכל - אל תהססו לפנות אלינו!

הפרויקט בתהליך בנייה, על כן נשמח לכל מחשבה, תרומה או שאלה בעניין מוזמנים לפנות ולהפנות אלינו:

ענבל גזית 054-6706653

ענת אשכול 052-3967471

שמרית בר שלף 052-3967383

תשליך

ילדי ביתה ד', שמונה במספר (היתר בבידוד) יצאו מבי"ס גוונים אל הגשר שמעל התעלה הסמוכה לגן התומר, ולתוכה הם זרקו את כל הדברים שרצו לזרוק מתוך השנה שחלפה (באופן סמלי) תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה.

דף תרבות

יום כיפור

ד'ה' 15-16.9	שלושה מעגלי שיח ושירה ליום הכיפורים במועדון לחבר
שבת 18.9	"נפגשים על הדשא" מופע לגילאי 18+ בגן התומר ברכישת כרטיסים מראש, בשעה 20:00
תוכנית סוכות	
שלישי 21.9	"ליד עצי הפיקוס" פתיחת התערוכה של איילת אדיב בשעה 11:00 התערוכה תוצג עד ה-29.9 בשעות 10:00-18:00
שלישי 21.9	ביג בנד (גיא טבול) בהופעה ברחבת הדשא של חד"א, 20:30 (פרטים במסגרת)
שבת 25.9	"מנווטים לנקודה" חוגים 83 לקיבוץ עין המפרץ: היכנו למשחק המשפחות הגדול – ניווט קהילתי לכל! מתחילים ב- 16:30 19:00 – התכנסות בגן התומר להפנינג חגיגי וטקס קצר

הזמנה

דרושים מתנדבים לבנית הסוכה... בלעדיכם לא נצליח להקים סוכה.
הקמת הסוכה מתוכננת לשבת אחה"צ 18.9 או לראשון בבוקר 19.9. אנא פנו לדנה.

סמול ביג בנד אקלקטי

שילוב של קטעים
אינסטרומנטליים במגוון סגנונות
עם עיבודים מקוריים ★ גרסאות
עדכניות לשירים מוכרים
מתקופות שונות ★ 14 נגני הרכב,
31 קטעי שירה, 11 סגנונות
מוזיקליים ★ קטעי קישור
משעשעים